

§§ 3-9
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om udbygning af Panum instituttet ved Københavns universitet, Københavns tandlægehøjskole m. v.

(Lovforslag nr. L 128. Fremsat 28/3 77. Første behandling 20/4 77. Betænkning 20/5 77).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Gerda Møller (KF):

Vi kan i det konservative folkeparti stadig væk ikke gå ind for kun at stryge 6. og sidste etape. Vi står stadig væk fast på, at der ikke er tilstrækkelig grund til at bygge 5. afsnit, som efter forslaget skal stilles til rådighed for Københavns tandlægehøjskole for nogle korte sundhedsuddannelser og forsøget med en samordning af de forskellige sundhedsuddannelser.

Jeg skal ikke her gentage mit partis begrundelse for modstanden mod ministerens store eksperimenteringslyst, men kun udtrykke min forundring over ministerens svar til mig under lovforslagets første behandling vedrørende tandlægehøjskolen, som – og jeg citerer fra sp. 2426 i Folketingets Forhandlinger –: »... fuldstændig kan placeres i Panumbyggeriet.« Dette sammenholdt med svaret på de af mig senere i udvalget stillede spørgsmål må betyde, at

tandlægehøjskolen fortsat må opretholde afdelingen i Møllegade, fordi der ikke er det nødvendige etageareal til rådighed til, at hele højskolen kan være der. Efter vores mening må det være en uacceptabel løsning, og det bekræfter os kun i vor opfattelse af, at 4. afsnit må være tilstrækkeligt i denne omgang.

I øvrigt har vi meget svært ved at forstå ministerens svar på spørgsmål 1, som er hæftet bag på betænkningen, især hvor det drejer sig om udnyttelsesgraden af de allerede etablerede fællesfaciliteter. Ministeren sagde i det aktstykke, som var fremsendt til finansudvalget i maj 1976, at man udmærket godt kunne slutte ved 4. etape, og at det sådan set kunne være en helhedsløsning. Nu siger svaret, at alt pludselig bliver overdimensioneret, og det kan vi altså ikke forstå. Det kunne lade sig gøre for bare et år siden på en fornuftig måde at begrænse byggeriet til 4. afsnit, og når det nu pludselig ikke kan ske i dette øjeblik, må jeg gå ud fra, at det er fordi ministeren ønsker tandlægehøjskolen flyttet og eksperimentet med de forskellige sundhedsuddannelser sat i gang. Men da vi ikke ønsker, at noget af dette skal ske, og da 4. afsnit ifølge samme aktstykke først skal påbegyndes i begyndelsen af 1978, må det efter vores mening stadig kunne lade sig gøre at begrænse byggeriet til de første 4 afsnit og alligevel få en afsluttet helhed ud af det. Vi er klar over, at der, således som ministeren også skrev i aktstykket i 1976, må foretages visse tilpasninger af afsnittet, men mere kan vi altså ikke gå med til.

Vi står stadig væk fast på at slutte med 4. afsnit, og det har vi fremsat ændringsforslag om sammen med fremskridtspartiet, venstre, kristeligt folkeparti og retsforbundet. Vi vil stemme imod ministerens forslag om, at forslaget skal gå på alle 5 afsnit.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Fru Gerda Møller gentog nogle af spørgsmålene fra første behandling, bl. a. vedrørende tandlægehøjskolen. Jeg skal gerne over for fru Gerda Møller gentage, at det, jeg prøvede at forklare ved første behandling, var, at der havde været nedsat et specielt udvalg, nemlig Nørre Fælled-udvalget. Dette udvalg havde, hvad angår tandlægehøjskolen, foreslået, at den sidste del af tandlægehøjskolen blev placeret i 6. etape, hvad der for tandlægehøjskolen ville betyde, at man i en længere periode ville have haft delte lejemål. På denne baggrund

[Undervisningsministeren.]

kunne tandlægehøjskolen ikke tilslutte sig det forslag, der var fremsat.

Det forslag, der nu er fremsat fra regeringens side, sikrer, at tandlægehøjskolen inden for de 5 etaper holdes samlet. Fru Gerda Møller har selvfølgelig ret i, at Møllegade oprettholdes, men det har vi ikke betragtet som en integreret del af tandlægehøjskolen, og det har den heller ikke selv.

Vedrørende den 4. etape og afslutningen her og aktstykket til finansudvalget gjorde jeg allerede ved første behandling fru Gerda Møller opmærksom på, at det, vi havde udtalt i aktstykket, var, at vi ville arbejde ud fra den forudsætning at få det afsluttet i 4. etape, men at vi ville nedsætte et udvalg, der gennemarbejdede de muligheder, der lå. Vi har fundet, at det både uddannelsesmæssigt og økonomisk er mest fordelagtigt med den løsning, regeringen har lagt frem, altså 5 etaper, hvori tandlægehøjskolen indgår.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget

forkastedes med 90 stemmer mod 66.

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen.

(Lovforslag nr. L 162. Fremsat 15/4 77. Første behandling 4/5 77. Betænkning 18/5 77).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget

308 Ft

og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Alfred Hansen (DR):

Det lovforslag, vi har til anden behandling her, giver kommunerne mulighed for at tilbyde op til 34 ugentlige timer, men samtidig giver forslaget kommunerne mulighed for at undlade at give dette tilbud.

Retsforbundet finder det uheldigt, at eleverne i de forskellige kommuner ikke stilles lige med hensyn til tilbud om valgfrie fag. Undervisning bør betragtes som et tilbud, og alle bør have samme valgmulighed. Hvis lovforslaget vedtages uændret, vil det kunne friste visse kommuner til at undlade disse tilbud, måske af besparelshensyn, måske ud fra et synspunkt om, at bare børnene f. eks. lærer dansk, regning og fremmedsprog, er det tilstrækkeligt.

Med hensyn til de økonomiske konsekvenser er det i øjeblikket således, at eleverne efter det 7. skoleår frit kan vælge fag og timer i den kommunale ungdomsskole, og ingen vil vel påstå, at undervisningen dér hverken er billigere eller bedre end i folkeskolen.

De kundskabsgivende fag bør kunne tages i folkeskolen i den udstrækning, eleverne ønsker det, det skal ingen kommuner kunne undslå sig for. Derfor har jeg stillet et ændringsforslag til dette lovforslag gående ud på, at alle skal have mulighed for det, og man bør efter min mening stemme for dette ændringsforslag, så vi opnår det fundamentalt rigtige, at alle har lige muligheder.

Steen Folke (VS):

Det fremgår af betænkningen, at VS som det eneste parti agter at stemme imod dette lovforslag. Vi mener, at udvidelsen af timeloftet fra 30 til 34 timer er en rigtig dårlig løsning på et højst reelt problem. Da det er frivilligt, om den enkelte elev vil tage timer ud over de 30, vil jeg fastholde, at det kun bliver en løsning for de bedst stillede og motiverede elever. De skoletrætte har næppe lyst til at gå i skole mere end 6 timer om dagen, og der vil blive tale om en uddybning af kløften mellem hvad man kunne kalde eliten og de øvrige.

Under sagens behandling har jeg peget på en enkel løsning på det samme problem, nemlig at stryge kravet om tysk som forudsætning for at komme i gymnasiet. Det er velkendt, at de fleste mere eller mindre føler sig tvunget